

اعلامیه حزب

پان ایرانیست پاسخی به طباطبائی در مورد جدائی بحرین

هم میهنان

هما نگونه که بیش از سه دهه مبارزات پان ایرانیستها دلالت دارد، حزب پان ایرانیست و نیز دیگر گروهها و مبارزان آرمانخواهی که بر اساس درک موجودیت تاریخی و اجتماعی ملت ایران - با همه ی کلیت و جامعیت ارضی، سیاسی و فرهنگی آن - مبارزات خود را در پی پیاده کردن اهداف سیاسی و اجتماعی دنیا نموده اند همواره سرسخت و آشتی ناپذیر با هر سیاست و روش استعمارگران رنگارنگ و هیاهوهای خائن حاکمه ی وقت و دیگر توطئه گران ضد ملی، عرزمی میهنی را دنبال نموده اند.

پان ایرانیستها نه تنها با هرگونه توطئه ی ضد ملی در هر شرایط و از سوی هر مقام و قدرت داخلی و خارجی که بوده است، مبارزه ی صریح - آشکار و قاطع داشته اند بلکه آنها با اتکا به برپیدنش ملی و با الهام از تاریخ پرفرازون و شیب میهن ما حقوق غارت شده ی ملت ایران را دریا فتنه انداز و زیر پرده های فراموشی - که جزسیسه های استعمارگران و دشمنان ملت ایران و همگامی نظامات فاسد و خائن حاکمه با آنها چیز دیگری بیش نبود - حقایق را بیرون کشیدند، موجودیت ملت ایران را در موضع جا بجا تاریخی و اجتماعی آن ارائه نمودند و با انحراف همه ی حقوق غارت شده ی ملت ایران را در هر شرایطی بر همگان آشکار ساختند. بر اساس چنین مبارزات و با اتکا به برچین روش ملی و با شناخت ملت ایران در موضع بحق تاریخی و اجتماعی آن بود که طرح مسأله ی بحرین به عنوان نمونه ای از توطئه های بیگانگان و نظامات فاسد حاکمه برای تجزیه ی بخشی از سرزمین ایران نیا مطرح گردید.

حزب پان ایرانیست طی سالهای منمادی از مبارزات خود همیشه بر ضرورت استیغای حقوق ملت ایران در مورد جزایر بحرین اتکالی خاص دارد. هیچیک از مراحل مبارزاتی پان ایرانیستها نبود که در دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر مجمع الجزایر بحرین کوشش و تائیدی قاطع در آن ملحوظ نشده باشد. در فروردین ماه ۱۳۴۹ که توطئه ی تجزیه ی بحرین از سوی همه ی سیاستهای استعمارگروا مپریسا - لیست با همگامی و همکاری شاه سابق - دولت خائن وقت و به طور کلی با همکاری نظام فاسد خودکامه و غارتگر درست اجرا گرفت، حزب پان ایرانیست و گروه پارلمانی پان ایرانیست با وجود تائیدی خاص که نظام ستمگر و غارتگر حاکمه بر جدائی بحرین داشت، به انجام رسالت و وظیفه ی ملی خود میبادرت نمود. در اجرای این وظیفه ی ملی، مبارز دیوگام، محسن بنزشکبوری با وجود مخاطرات و کارشکنیها و تهدیدات و دیگر اقدامات نظام فاسد حاکمه که همگان بر آن آگاهند، در یک دو هفته دودومین جلسه ی مجلس دوره ی بیست و دوم که بر نامه ی خائنانه ی دولت وقت برای جدائی و تجزیه ی بحرین مطرح گردید، به بیان نظر آ

حزب پان ایرانیست - که نظر هرایرانی میهن دوست و ضداستعمار میباشند - مبادرت نمود و در پایان این تعلق تاریخی و فراموش نشدنی دولت هویدا را استیضاح کرد.

اکنونه پس از پایان این مقدمه و پیش از بیان نکاتی دیگر آنچه که بر حزب پان ایرانیست - پان ایرانیستها و بسیاری دیگر از مبارزان شجاع و میهن خواه گذشت، به این نکته اشارت میگردد که متأسفانه آقای دکتر صادق طباطبائی معاون سیاسی وزارت کشور در تاریخ ششم فروردین ماه جاری ضمن بیان مطالبی پیرامون و فراموشی، مقاومت تعدادی معدود از نمایندگان بیدار دل مجلس بیست و دوم را که به حکم درک وظیفه‌ی مهم میهنی خود انجام دادند، به عنوان نمونه‌ای از طرز کار غیر مستقل مجلسین در ادوار گذشته یاد نمودند.

برای ما و دیگران برای هرایرانی میهن دوست و ضداستعمار، جای تأسف بسیار است که چگونه و چرا ایشان یکی از بارزترین نمونه‌های مقاومت و بیداری گروهی از فرزندان این سرزمین را نسبت به مسلم‌ترین حقوق تاریخی و سیاسی و با لاف‌ها و کمیت ملت ایران در بخشی از میهن بزرگ ایران را این چنین توجیه مینمایند. آنهم با مطالبی خلاف واقع و دقیقاً معارض با آنچه در آن شرایط و هنگامه‌ی سخت حزب پان ایرانیست پس از سخنرانی رادیو تلویزیونی آقای دکتر طباطبائی که بعداً "متن آن در روزنامه‌ی اطلاعات نیز درج گردید، مصمم به بیان این توجیهات بود. اما از آنجا که اقدام مهم و تاریخی و فراموشی در پیش بود و حفظ یکبارگی هر چه بیشتر مردم در انجام این برنامه‌ی مهم و خطیر ملی سخت احساس میشد، از طرح موضوع آن هنگام خودداری نمود و اینک که کار همه بررسی به پایان رسیده است به انتشار این اعلامیه مبادرت میگردد.

آقای طباطبائی بی توجیهی و بی انصافی خود را نسبت به یکی از مهمترین حرکتها و مقامتها و گروه قلیلی از نمایندگان پارلمان سابق ایران در خصوص یکی از اساسی‌ترین حقوق تاریخی ملت ایران و ابابیان چنین جملاتی توجیه مینماید: "به خاطر دارم هنریکی دودوره‌ی قانونگذاری قبل که مسأله‌ی بحرین و جداسازی آن از کشور در مجلس شورای ملی مطرح بود عبرت
" طبق ستاریوی نمایش صحنه‌ی یکی از نمایندگان وابسته به گروهی
" که از بحرین به عنوان جزئی از خاک ایران دم میزد، پشت
" میکرو فون رفت و مشغول دانسخن بود. در میان جوش و خروش
" خروش این نماینده‌ها گه‌گاه با دداشتی جلوی چشم گذاشتند
" که در آن نوشته بود: فرمودند خفه شوید! کافیت! ...

سپس در متن سخنان ایشان که عیناً "در روزنامه‌ی اطلاعات درج گردیده، داخل پرا نتر چنین آمده است (این داستان مربوط به نطق فضل‌الله‌صدر از گروه پان ایرانیست در مجلس ۲۲ بود).

ما نمیدانیم آقای طباطبائی که در مقام معلومت وزارت کشور نسبت به یکی از مهمترین وقایع سیاسی ملت و کشور ما این چنین برخلاف واقع سخن میگوید در آن زمان کجا بود و این آگاهی سراپا مخدوش را از کجا آورده است؟ به هر حال جای شگفتی است که سخنانی این چنین بدورا واقع و بیانی انصافی هر چه بیشتر از طرف کسی بیان شود که - هر چه هست - اکنون درست‌معاونت سیاسی وزارت کشور دولت موقت

انقلاب اسلامی ایران قرار دارد، آنها بیان سخنانی با اتکا به خاطراتی که مطلقاً با واقعیات و اسناد موجود وفق نمیدهند و با آن تعارض کامل دارد. زیرا:

۱- اصولاً دکتر فضل الله مدرسه تنها در مورد بحرین چه از سوی گروه پارلمانی بان ایرا نیست و جهت خاصاً بدلاکت صورت جلسات هیچگونه مطلبی در آن هنگام در جلسات مجلس بیان نداشت بلکه پس از طرح گزارش دولت وقت در مورد مسأله ی بحرین، موقعی که نامبرده برخلاف استراتژی و روش حزب و گروه پارلمانی بان ایرا نسبت به نفع گزارش مزبور داد در عصرها نروزی دستور رهبر حزب از حزب و گروه پارلمانی بان ایرا ^{نیست} اخراج گردید.

۲- با وجود چنان شرایط اختناق آمیز و توأم با مخاطراتی که شخص آقای طباطبائی در سخنان خود به شمه از آن اشاره نمود، و با وجود آنکه تمام سیاستهای قهار استعمارگر - از شوروی گرفته تا آمریکا و انگلیس - و دیگر سیاستهای خارجی و منطقه ای و حتی ارگانهای وقت سا زمان ملل به يك توطئه ی مشترک برای تجزیه ی بحرین مبادرت نموده بودند، بآ آنکه در داخل کشور توطئه ی مشترک شاه سابق و دولت وقت و سکوت بسیاری از احزاب آشکار و غیر آشکار در این مورد، فضای ایران را در خصوص دفاع از مهمترین حق تاریخی و سیاسی ملت ایران مسموم - خطرناک و کشنده نموده بود و بآ آنکه تنها يك جناح از سا زمانهای سیاسی اپوزیسیون وقت که فعالیت آشکار نداشت، یعنی حزب ملت ایران با صدور اعلامیه و انجام مبارزاتی حرکت افتخار آمیز تاریخی و ملی رایاری و یاری نمود و حزب بان ایرا نیست بنا بر وظیفه و رسالت ملی خود تصمیم به مقابله با توطئه ی شوم جداسازی بحرین گرفت و آشکارا با قاطعیت هر چه بیشتر بر اساس غیر ملی صریح شاه سابق و دولت وقت و سیاستهای استعماری و بیگانه و نظامات فاسد که به مقابله برداخت.

اکنون در اینجا فرصت و موقع آن نیست که به بیان یکایک حواشی این مبارزه ی افتخار آمیز و خطیر بپردازیم. اما به هر حال نخستین عکس العمل سریع و قاطع حزب بان ایرا نیست و گروه پارلمانی بان ایرا نیست، ایراد بیاناتی از طرف رهبر حزب بان ایرا نیست در جلسه ی ۱۸۲ دوره ی بیست و دوم مجلس شورای ملی بود که گزارش خائنانه ی دولت وقت برای جداسازی بحرین مطرح گردید.

۳- برخلاف آنچه آقای طباطبائی به عنوان خاطرات خود از این نطق مهم تاریخی بیان داشته است، نه تنها کسی رایاری آن نبود که یا دداشتی به رهبر حزب بان ایرا نیست بفرستد و یا آورشود که "کافیت" بلکه نامبرده پس از بر شمردن دلایل قاطع حاکمیت و مالکیت ملت ایران نسبت به جزایر بحرین، دولت هویدا را از سوی گروه پارلمانی بان ایرا نیست استیضاح نمود. این استیضاح نه تنها ناظر به یکی از مهمترین و گذشته نا پذیرترین حقوق ساسی و تاریخی ملت ایران بود بلکه پس از سالها اختناق برای نخستین بار دولت در مجلس ایران استیضاح گردید.

۴- پس از انجام این استیضاح بود که یورش آشکار و همه جانبه ی نظام جبار و خائین حاکمه علیه حزب بان ایرا نیست به ویژه علیه رهبری حزب آغاز گردید که شمه ای از آن چنین است:

- شماره ی ویژه ی روزنامه ی ناک و خون را که قرار بود متن سخنان رهبر حزب و نیز متن استیضاح از دولت در آن درج گردد، زیر چاپ توقیف نمودند و گروهی از کارکنان خاك و خون را به زندان کشیدند که این توقیف غیر قانونی همچنان ادامه یافت.

- انجمن‌های شهرها در شهرها فی که اکثریت اعضای آن از بان ایران نیستها بودند بدون هیچ گونه مجوز قانونی منحل نمودند. از جمله درخ مشهور - پیرا نشهر - شوستر و مناطق دیگر.

- توطئه‌های وسیعی را برای تغییر رهبری حزب به حمایت از دکتر فضل الله صدر که با رای موافق خود در دام هیات حاکمه قرار گرفته بود دنبال نمودند و از جمله اینکه مسئولان و کوشندگان حزبی را در مرکز و شهرستانها بوسیله مقامات انتظامی و اداری برای رضایت دادن به تغییر رهبری حزب تحت شدیدترین تبلیغات قرار دادند ولی این مبارزان بیدار دل و شجاع همچنان در سنگر دفاع از بان ایران نیم ورهبری قاطع حزب باقی ماندند.

- مقامات سرسختانه‌ی مسئولان سازمانها حزبی در برابر همه اقدامات - تهدیدات و تضییقات نظام - جبار حاکمه سبب گردید که به یورش وسیع علیه تمامی سازمانها و شعب حزب اقدام نمایند. در نتیجه پاشگاههای حزبی را در مناطق گوناگون کشور با استفاده از نیروهای انتظامی محال تعطیل در آوردند و تا بلوهای حزبی و شورای وابسته به حزب را به وسیله قوای انتظامی در سرتاسر کشور سرداشتند. پاشگاه مرکزی حزب به عنوان محل مسکونی نمایندگان بان ایران نیست در مجلس شورا اعلام گردید و در نتیجه با بهره گیری از مصونیت پارلمانی کوششهای تشکیلاتی حزب از همان محله رهبری نمود. با وجود آنکه پاشگاه مرکزی حزب همانگونه که گفته شد به عنوان محل مسکونی نمایندگان بان ایران نیست اعلام شده بود، کنگره‌ی ششم حزب که در روز سوم اردیبهشت ماه ۱۳۵۰ در همان محل برگزار گردید به مدت چهل و هشت ساعت بدستورد دولت خود کامه‌ی وقت از طرف گارد شهریانی به محاصره نظامی درآ محاصره کنندگان آب و برق محل را قطع کردند و از تامین مواد غذایی برای نمایندگان حزبی حاضر در محل جلوگیری به عمل آوردند. در خارج از محل کنگره در کوچه‌ها و خیابانهای اطراف به نمایندگان سازمانها - نهایی حزبی که موفق به ورود به محل کنگره نشده بودند یورش بردند که پس از سالها عیبها آنها هرگز تهران ناظر شدیدترین زد و خورد میان مبارزان سیاسی نیروهای مهاجم پلیس بود. در این حوادث تعدادی از بان ایران نیستها مجروح شدند و گروه زیادی به قید بازداشت درآمدند.

- با وجود همه این اقدامات نظام ستمگرو خاندن حاکمه که هدفی جز تغییر رهبری حزب به دلیل دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر بحرین نداشت، نمایندگان حاضر در کنگره که در محاصره پلیس قرار داشتند پس از ایراد نطق تاریخی رهبر حزب سیاست حزب را در مورد بحرین و رهبری مجدد رهبر حزب را تأیید نمودند.

- بدنبال برگزاری کنگره‌ی ششم بود که یورش نسلگاههای انتظامی به مبارزان بان ایران نیست شدت گرفت بطوری که گروه بیشتری از آنان را به زندان کشیدند و نفی بلد کردند.

۵- با همه این اوصاف - برخلاف ادعای آقای طباطبائی که به عنوان خاطرات خود از این حرکت و مقامت پرافتخار و توانمنا سرافرازی ملی بیان داشته است - نه تنها گروه پارلمانی بان ایران نیست از موضع ملی و قانونی خود عقب نشینی ننمود، بلکه در همان هنگام که دولت وقت گزارش‌ها را خوانده و توطئه آمیز و تاننت دبیر کل سازمان ملل را برای جدایی بحرین به عنوان گزارش دولت مطرح نمود رهبر حزب بان ایران

- نیست بار دیگر بهشت تربیتون مجلس قرار گرفت و به طور صریح پرده زاین توطئه‌ی شوم ضدا برانی بسر داشت و مخالفت گروه پارلمانی بان ایرا نیست را با گزارش دولت اعلام نمود و در نتیجه از نمایندگان حاضر در جلسه تنها چهارتن نمایندگان بان ایرا نیست به گزارش دولت برای جدائی بحرین را مخالف رای کیود دادند. در آن هنگام آن چهارتن بیش نبودند اما رای آنها سخن آنها، رای سخن ملت ایران بود و هست.

آنچه عنوان شده تنها اشاراتی بود از مبارزات حزب بان ایرا نیست و نمایندگان بان ایرا نیست در مجلس شورا، در خصوص قیام و مقاومت برابر توطئه‌ی بین‌المللی و داخلی برای تجزیه‌ی بحرین که شاید بتوان گفت پس از حادثه‌ی عظیم نهضت ملی شدن نفت که گروه اقلیت وقت مجلس نشأت گرفت، نمونه‌ای بارز از مقاومت و قیام گروهی از فرزندان این ملت برای دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر میهن بزرگ و سزفرا ز خود بود و هست. در دیگر پهنه‌های مبارزات سیاسی و اجتماعی و به ویژه نقش و رسالت نمایندگان بان ایرا نیست در دوره‌ی پارلمان سابق را که در آن حضور داشتند و با لایحه‌ی نقش نمایندگان بان ایرا نیست در دفاع از حق حاکمیت ملی و مبارزه با ظلم و قانوشکنی در همین دوره‌ی بیست و چهارم منحل که سبب آغاز حرکت وسیع پارلمانی و ایجاد گروه اقلیت در کنار انقلاب عظیم ملت ایران گردید و در پایان نیز به خواست ملت ایران و رهبری انقلاب، نخستین گروهی بودند که در آن شرایط سخت با وجود تهدیدات و مخاطرات بسیار از نمایندگی اعلام استعفا نمودند و بحث دیگری دارد که هر ایرانی آزاده و هراسان منصفی بر آن آگاه است.

آنچه در پایان یادآور می‌شویم اینست که جای شگفتی است، کسی که به هر حال عضو دولتی است که رئیس آن خود کم و بیش از مبارزات دلیرانه و مداوم و صادقانه‌ی نمایندگان بان ایرا نیست در سخت‌ترین شرایط اختناق و آگاهی دارد. دولتی که رسالت مهم ایجاد وحدت و یگانگی همه‌ی نیروها و مبارز میهن پرست را با خود دارد، شخصی در مقام " معاون سیاسی وزارت کشور" چنین دولتی به خود اجازه نهد که نسبت به یکی از پرافتخارترین نمونه‌های مقاومت ملت ایران در مورد مسلم‌ترین حق تاریخی و سیاسی این ملت به طوریکجا نبه از دستگاه‌های ارتباط جمعی متعلق به این مملکت چنین مطالبی را بیان دارد؟ آیا اینگونه توجیحات نادرست سبب نخواهند شد که زحمات مبارزان ملت ما را در آن پهنه‌ی پیکار برای دفاع از حق حاکمیت ملت ایرا و هر جزایر بحرین که بایدها و میانی حقوقی برای آنها عاده‌ی این حق غارت شده می‌باشد، متزلزل و مخدوش نماید؟ بیگمان، نظام انقلاب عظیم ملی و مذهبی ایران می‌بایست همه‌ی تلاشهای فرزندان این ملت بزرگ در حفظ حقوق تاریخی و سیاسی و حق حاکمیت سیاسی ملت ایران به معنای اعم کلمه باشد.

ما بان ایرا نیستها، میبایه به مبارزات ضدظلم و ستم که دنبال نمودیم، میبایه به بیش از ده ده‌پیکارهای گذشتنا پذیر که در راه دفاع از همه‌ی حقوق ملت بزرگ ایران و وابستگان به این ملت انجام داده‌ایم، میبایه به انجام وظایفی که به حکم ایرانی بودن در طریق خواستهای ملت ایران ایفا نموده‌ایم، همچنان هماهنگ با آرمانهای ملی و انقلاب عظیم ملت ایران راه را دنبال

میکنیم. اما امیدچنان است که دیگر اینگونه داوریهایی ناپخته و نسنجیده نسبت به مبارزات و
 مقامتهای ملی صورت نگیرد. زیرا هرگاه جزاین باشد، اجر مبارزات و جانبا زیبا و خونهای هزاران
 شهیدی که برای دفاع از حق و حقیقت در پهنه خاک ایران نزمین ریخته شده است محترم شمرده نخواهد
 شد و این گناهی است نابخشودنی.

پاینده ایران -
 دوازدهم فروردینماه ۱۳۵۸

شورای معاونان زرهبر حزب پان ایران نیست: دکتر هوشنگ طالعی - مهندس پرویز ظفری - دکتر عباس
 روحبخش - دکتر حسن کیا نژاد - آبراهیم میرانی.

تکثیر و توزیع از دفتر حزب پان ایران نیست - آلمان فدرال
 آدرس پستی
 Paniran
 post forch II60
 3I38 Dannenberg W. Germany